

28 Νοεμβρίου, 1994

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ-
ΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ Η ΟΠΟΙΑ ΕΞΕΔΟΘΗ ΤΗΝ 15/11/94
ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΥΠ' ΑΡ. 47/94

ΜΕΤΑΞΥ:

ΑΡΓΥΡΗ ΧΡΙΣΤΟΥ, Φ/ΔΙ ΚΟΣΠΑ,

Αιτητή,

v.

ΠΟΠΗΣ ΑΡΓΥΡΗ,

Καθ' ης η αίτηση,

(Αίτηση Αρ. 170/94)

5 Προνομιακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari εναντίον απόφασης του Οικογενειακού Δικαστηρίου με την οποία παραχώρησε στη σύζυγο του αιτητή το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης του συζυγικού οίκου, λόγω ισχυριζόμενης έλλειψης δικαιοδοσίας — Απορρίφθηκε σαν αβάσιμη και διότι υπήρχε η δυνατότητα υποβολής έφεσης εναντίον της απόφασης.

10 Νομοθεσία — Σιωπηρή κατάργηση προηγούμενου Νόμου από μεταγενέστερο — Συμπεραίνεται μόνο αν τα δύο νομοθετήματα είναι τόσο αντίθετα μεταξύ τους ώστε να μη μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή και τα δύο την ίδια στιγμή — Το άρθρο 18 του περί Ρυθμίσεως των Περιουσιακών Σχέσεων των Συζύγων Νόμου, 1991, (Ν. 232/91) δεν κατάργησε σιωπηρά το άρθρο 17 του περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμου, 1990, Ν. 23/90.

Το Οικογενειακό Δικαστήριο, ασκώντας τις εξουσίες του δυνάμει του άρθρου 17 του Νόμου 23/91, μετά από αίτηση της συζύγου του αιτητή, παραχώρησε σ' αυτήν το αποκλειστικό δικαίωμα χρήσης του συζυγικού οίκου στην οδό Πάτμου 5 στην Ανθούπολη και εξέδωσε επίσης διάταγμα με το οποίο ο αιτητής εμποδίζετο από του να επεμβαίνει με οποιοδήποτε τρόπο στον συζυγικό οίκο ή να παρενοχλεί ή να εμποδίζει την σύζυγο και το τέκνο της από την ελεύθερη ή ανενόχλητη χρήση του συζυγικού οίκου. Ο αιτητής σύζυγος ζήτησε άδεια για την καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari με το οποίο να ακυρώνεται η πιο πάνω απόφαση του πρωτοβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας. Σχετικά ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι δυνάμει του άρθρου 18 του περί Ρυθμίσεως των Περιουσιακών Σχέσεων των Συζύγων, Νόμου, 1990 Ν. 232/91 αποκλειστική δικαιοδοσία για θέματα που αφορούν ιδιοκτησία έχει το Επαρχιακό Δικαστήριο.

Αποφασίσθηκε ότι:

Σύμφωνα με το άρθρο 17 του περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμου, 1990, Ν. 23/90 το Οικογενειακό Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να αποφασίζει για θέματα που αφορούν την χρήση του συζυγικού οίκου. Οι πρόνοιες του άρθρου 18 του Νόμου 232/91 δεν αφαιρέσαν την δικαιοδοσία αυτή του Οικογενειακού Δικαστηρίου, διότι δεν βρίσκονται σε τέτοια σύγκρουση με τις πρόνοιες του άρθρου 17 του Νόμου 23/90 ώστε να μπορούν να θεωρηθούν ότι το κατάργησαν. Το άρθρο 18 του Νόμου 232/91 εφαρμόζεται σε περιπτώσεις θεμάτων κυριότητας και άλλων θεμάτων ιδιοκτησίας, εκτός από την χρήση του συζυγικού οίκου για την οποία δικαιοδοσία έχει το Οικογενειακό Δικαστήριο. Πέραν αυτού, ο αιτητής έχει δικαίωμα να υποβάλει έφεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά άδεια να καταχωρίσει αίτηση για την έκδοση εντάλματος τύπου Certiorari, που να ακυρώνει απόφαση του Οικογενειακού Δικαστηρίου, με την οποία παραχωρείτο στην καθ' ής η αίτηση το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως του συζυγικού οίκου των διαδίκων.

Κ. Καλλής, για τον Αιτητή.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την αίτησή του αυτή ο αιτητής ζητά άδεια να καταχωρίσει αίτηση για την έκδοση εντάλματος τύπου

Certiorari, με την οποία να ακυρώνεται η απόφαση του Οικογενειακού Δικαστηρίου στην αίτηση υπ' αριθμό 47/94. Με την απόφαση εκείνη το Οικογενειακό Δικαστήριο "διάταττε και παραχωρούσε στην Πόπη Αργύρη το δικαίωμα της αποκλειστικής χρήσεως του συζυγικού οίκου των διαδίκων ο οποίος ευρίσκεται επί της οδού Πάτμου 5 Ανθούπολης και περαιτέρω εμπόδιζε τον καθ' ου η αίτηση - αιτητή στην παρούσα αίτηση - και/ή τους αντιπροσώπους του από του να επεμβαίνουν με οποιοδήποτε τρόπο στο συζυγικό οίκο των διαδίκων ή με οποιοδήποτε τρόπο να παρενοχλούν και/ή να εμποδίζουν την αιτήτρια και το τέκνο αυτής από την ελεύθεραν και/ή ανενόχλητο χρήση αυτού."

Έχω μελετήσει με κάθε προσοχή την αίτηση και έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν μπορώ να δώσω την αιτούμενη θεραπεία για δύο λόγους:

15 Πρώτο, η αίτηση βασίζεται στον ισχυρισμό του αιτητή πως το Οικογενειακό Δικαστήριο δεν είχε αρμοδιότητα να επιληφθεί της αίτησης και να παραχωρήσει το πιο πάνω διάταγμα γιατί, κατά τον ισχυρισμό του, όλες οι υποθέσεις που έχουν σχέση με περιουσιακές διαφορές δικάζονται σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου 232/91
20 από Επαρχιακό Δικαστήριο και όχι από το Οικογενειακό Δικαστήριο.

Δε συμφωνώ με αυτή τη θέση. Το Οικογενειακό Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Ν.23/90, έχει εξουσία να επιλαμβάνεται θεμάτων που αφορούν ακίνητο ιδιοκτησία που χρησιμοποιείται
25 ως οικογενειακή στέγη. Το άρθρο τούτο αναφέρει τα εξής:

"17.-(1) Σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης ή σε περίπτωση που δίνεται γνωστοποίηση στον Επίσκοπο σύμφωνα με το άρθρο 3 του περί Απόπειρας Συνδιαλλαγής και Πνευματικής Λύσης του Γάμου Νόμου ή σε περίπτωση που καταχωρείται αγωγή διαζυγίου, το Οικογενειακό Δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση ενός από τους συζύγους, εφόσο το επιβάλλουν λόγοι επιείκειας και ενόψει των ειδικών συνθηκών του καθενός από τους συζύγους και του συμφέροντος των παιδιών, να παραχωρήσει στον ένα σύζυγο την αποκλειστική χρήση ολόκληρου ή τμήματος του ακινήτου που χρησιμεύει ως κύρια διαμονή των ιδίων (οικογενειακή στέγη), ανεξάρτητα από το ποιός από αυτούς είναι κύριος ή έχει απέναντι στον κύριο το δικαίωμα της χρήσης του. Η απόφαση του Οικογενειακού Δικαστηρίου υπόκειται σε αναθεώρηση, όταν το επιβάλλουν οι περιστάσεις. Αν το δικαίωμα χρήσης της οικογενειακής στέγης πηγάζει από σχέση εργασίας
30
35
40

ανάμεσα στον έναν από τους συζύγους και έναν τρίτο, η παραχώρηση της χρήσης της στον άλλο σύζυγο από το Οικογενειακό Δικαστήριο, σύμφωνα με τους όρους της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να γίνει, μόνο εφόσο συναινεί σ' αυτό και ο τρίτος.

(2) Σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης, ή σε περίπτωση που δίνεται γνωστοποίηση στον Επίσκοπο σύμφωνα με το άρθρο 3 του περί Απόπειρας Συνδιαλλαγής και Πνευματικής Λύσης του Γάμου Νόμου ή σε περίπτωση που καταχωρείται αγωγή διαζυγίου, ο καθένας από τους συζύγους δικαιούται να παραλάβει τα κινητά που του ανήκουν, ακόμη και αν τα χρησιμοποιούσαν και οι δύο ή και μόνος ο άλλος σύζυγος. Υποχρεούται όμως να παραχωρήσει στον άλλο σύζυγο τη χρήση των οικιακών αντικειμένων που του είναι απολύτως απαραίτητα για τη χωριστή του εγκατάσταση, αν το επιβάλλουν οι περιστάσεις για λόγους επιείκειας.

(3) Οι σύζυγοι κατανέμουν, σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης ή σε περίπτωση που δίδεται γνωστοποίηση στον Επίσκοπο σύμφωνα με το άρθρο 3 του περί Απόπειρας Συνδιαλλαγής και Πνευματικής Λύσης του Γάμου Νόμου ή σε περίπτωση που καταχωρείται αγωγή διαζυγίου, τη χρήση των κινήτων που ανήκουν και στους δύο, σύμφωνα με τις προσωπικές τους ανάγκες. Αν διαφωνούν, η κατανομή γίνεται από το Οικογενειακό Δικαστήριο που μπορεί να επιδικάσει εύλογη αποζημίωση για τη χρήση που παραχωρεί.”

Πράγματι το άρθρο 18 του Νόμου 232/91 αναφέρει πως,

“18. Το Επαρχιακό Δικαστήριο έχει, τηρουμένων των αναλογιών, τις αρμοδιότητες τις οποίες δίνει στα Οικογενειακά Δικαστήρια το άρθρο 17 των περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμων.”

Κατ' ακολουθία, το Οικογενειακό Δικαστήριο έχει εξουσία να επιληφθεί της υπό κρίση αίτησης.

Δεύτερος λόγος είναι γιατί το Οικογενειακό Δικαστήριο και αν ακόμη δεχθούμε ότι δεν είχε καμιά εξουσία να επιληφθεί θεμάτων ακινήτου περιουσίας, πράγμα που δεν εξετάζω, είχε κάθε δικαίωμα σύμφωνα με το Νόμο να επιληφθεί θεμάτων χρήσεως της οικογενειακής κατοικίας. Ο Νόμος 232/91 δεν φαίνεται ότι έχει καταργήσει τις πρόνοιες του Νόμου 23/90.

Σαν ερμηνευτικό θέμα αρχής τα Δικαστήρια είναι απρόθυμα να

συμπεράνουν σωτηρή κατάργηση προηγούμενου Νόμου, εκτός αν τα δύο νομοθετήματα είναι τόσο αντίθετα μεταξύ τους που να μην μπορεί να δοθεί εφαρμογή και στα δύο την ίδια στιγμή. (Βλέπε Craies on Statute Law, 7η Έκδοση, σελ. 366-367.)

- 5 Πέραν τούτου πρέπει να τονίσω πως τα Επαρχιακά Δικαστήρια, εκ πρώτης όψεως τουλάχιστον, επιλαμβάνονται θεμάτων αναφορικά προς την ιδιοκτησία των συζύγων κάτω από τρεις προϋποθέσεις, δηλαδή όταν υπάρξει λύση του γάμου, όταν περάσουν τρία χρόνια και σχετικά με περιουσία που αποκτήθηκε μετά το γάμο με τη συμμετοχή και των δύο συζύγων. Εν πάση όμως περίπτωση, το Επαρχιακό Δικαστήριο επιλαμβάνεται υποθέσεων αναφορικά με ιδιοκτησία και όχι χρήση ακινήτου περιουσίας. Δεν είναι η περίπτωση που έχω ενώπιόν μου. Οπωσδήποτε δεν μπορεί να ευσταθήσει αίτηση για άδεια έκδοσης διατάγματος τύπου Certiorari στα περιστατικά
- 10 της υπό κρίση υπόθεσης. Ο αιτητής μπορεί να καταχωρίσει έφεση
- 15 εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου.

Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.